

La fugida endavant d'Unió Valenciana

El setè congrés d'UV no ha significat de cap manera el colp de timó que anunciaven els dirigents de la formació regionalista. El llast del secessionisme lingüístic i l'assetjament del PP continuen essent els vectors polítics en què es mou el partit que va fundar Lizondo.

MANU BRUQUE / EFE

Sota el lema 'Pensem en valencià', Unió Valenciana ha iniciat la seua particular pre-campanya electoral. Tot i distanciar-se del PP, acabaran acceptant, i sense moltes discussions, els pressupostos del govern Zaplana.

Unió Valenciana (UV) va celebrar, sota el lema "Pensem en Valencià", el seu setè congrés ara fa una setmana a Gandia (la Safor). Aquest ha estat el primer congrés després de la desaparició del líder fundador Vicent González Lizondo i el primer que ha afrontat en qualitat de president Hèctor Villalba, president també de les Corts Valencianes. A mig any de les eleccions autonòmiques i municipals, la formació regionalista ha volgut oferir la seua cara més amable alhora que ha escenificat un distanciament respecte el Partit Popular, que governa la Generalitat amb el seu suport.

Aquest ha estat, en paraules de Villalba, el conclave de la refunda-

ció i de la consolidació del seu programa electoral. Un congrés que perseguia desempallegar-se dels encotillaments que ha arrossegat el regionalisme des de la seua fundació. Això és, un tebi regionalisme i un furibund anticatalanisme. Per tal motiu, UV ha pretès modernitzar el seu discurs i homologar-lo al de la resta de formacions nacionalistes de l'estat. Fet i fet, buscava un trencament amb el passat, en tot allò que representa la trajectòria de Lizondo. Però, vistes les conclusions, la formació regionalista continua tretze són tretze, ancorada en l'únic filó polític que l'ha perpetuada al llarg dels seus setze anys de vida: el secessionisme lingüístic. Un filó que de totes totes su-

pleix les mancances ideològiques d'aquest partit. Al congrés, s'han refermat en les seues posicions: que el valencià és "un idioma diferent i diferenciat" dels que es parlen a la resta de l'estat, que estan d'acord amb la fiscalització de la inspecció educativa per tal que els mestres no puguem parlar de "País Valencià" ni de la unitat de la llengua a classe, i que sols estan d'acord a segellar un pacte estrictament ortogràfic sense entrar a discutir l'origen i filiació del valencià.

Tot i continuar amb les seues rèmores anticatalanistes, la formació que regeix Hèctor Villalba s'ha definit al congrés com l'única opció nacionalista valenciana, de centre, progressista i liberal, que en la propera legislatura –si és que els electors així ho volen– decidirà el govern de la Generalitat. En aquest sentit, UV vol ser com la resta dels nacionalismes perifèrics. Així, s'ha postulat com l'única força que pot incrementar el pes polític dels valencians en el conjunt de l'estat. Tot i que manté una posició temerosa a l'hora de parlar del dret d'autodeterminació, aspiren a obtenir les màximes quotes d'autogovern, tot formant part de l'estat, segons Villalba, "per construir l'Europa de les nacionalitats". No obstant això, UV presenta contradiccions ideològiques flagrants. D'una banda, no fa dues setmanes va mostrar el seu interès per formar part de la "Declaració de Barcelona". D'altra, en el congrés va reconèixer que calia arribar a un estat federal, a una mena de cafè per tothom, per veure satisfetes les

seues reivindicacions. Tot plegat, "un problema de noms", segons Villalba, que a totes llums no deixa clar quin és el seu projecte.

En tot cas, aquesta definició conforma, a grans trets, el corpus ideològic d'Unió Valenciana. Una definició que busca el distanciament respecte el Partit Popular, amb qui participa en el govern de la Generalitat, per tal que en les properes eleccions la clientela regionalista no es desplaça en massa al vot útil del PP. I és que Unió Valenciana està sofrint una campanya d'assetjament orquestrada pel govern de Zaplana. El PP juga amb la hipòtesi que si Unió Valenciana desapareix de les Corts Valencianes pot obtenir sense esforç la desitjada majoria absoluta. Cal tenir en compte que la formació regionalista es manté molt a prop de la barreira del 5%, necessària per poder optar a representació, segons algunes enquestes. Així, el PP tracta d'usurpar l'univers simbòlic del regionalisme per arrapar vots a UV en les properes eleccions.

Lizondo, aquell amic del PP.

En aquest sentit, el partit de Zaplana, via la Federació de Províncies i Municipis, va organitzar fa un mes un homenatge a la senyera coronada amb blau en què el protagonisme va recaure en els dirigents populars. També, i dies després, el president de la Generalitat va presidir un homenatge a l'himne regional i al seu autor, el mestre Serrano. Tanmateix, i organitzat pel cap de campanya de Zaplana, Jesús Sánchez Carrascosa, l'acte més destacat ordit per erosionar els regionalistes fou l'homenatge pòstum que va rebre Vicent González Lizondo, l'ex-president de les Corts i fundador d'Unió Valenciana —encara que curiosament l'actual direcció acabà expulsant-lo—. El protagonisme de l'acte, celebrat a la Fira de València el juny passat, va ser copat pels caps del PP, fins el punt que acabà amb unes declaracions intencionades de l'esposa de Lizondo: "Els amics del meu marit estan en el PP." Un càstig diví contra la nova direcció d'UV.

A la formació regionalista, però, sembla que no li preocupa aquesta

El PP juga amb la hipòtesi que si Unió Valenciana desapareix de les Corts valencianes pot obtenir sense esforç la desitjada majoria absoluta.

campanya d'assetjament. Confien que el vot regionalista és força fidel, que no cau en el vot útil i que la pitjor de les situacions ja la van viure a les eleccions de 1995 quan el PP va obtenir els millors resultats. No obstant això, Unió Valenciana haurà de recuperar-se de les escissions que el valencianisme anticatalanista ha hagut de patir en els darrers anys. La primera, Iniciativa de Progrés de la Comunitat Valenciana (IPCV), és la més seriosa. Acull el sector lizondista que va deixar, després de purgues, el partit. Aquesta nova formació, que podria disseminar el vot del regionalisme polític, assegura que ha furat terreny a UV en la ciutat de València, cosa que no beneficiaria gens el partit de Villalba, que aspira a aconseguir uns bons resultats a les Corts valencianes. Les rela-

cions entre UV i la seua escissió són nul·les. No existeixen. D'altra banda, UV també tem que molts vots del cap i casal se n'acaben anant cap al PP.

L'altra escissió que ha sofert el regionalisme polític, promoguda per Sánchez Carrascosa i pel PP, és Alternativa Valenciana. Un partit escindit d'IPCV i que ha atomitzat, encara més, aquest espai electoral. Alternativa Valenciana, de pedigrí clarament espanyolista, completa la campanya d'assetjament a UV.

D'altra banda, aquest congrés ha servit per canviar l'estructura cabdillista que havia consolidat Lizondo per una altra de més col·legiada, on els càrrecs es distribuïren en secretariats. Tot i això, no han acabat de democratitzar-se. En un intent desesperat, Villalba va intervenir en el congrés per bandejar una proposició de les bases que obria el camí a una mena de primàries per elegir els candidats.

En aquesta línia de canvis orgànics, Unió Valenciana ha volgut també desnaturalitzar l'organització provincial per defensar les comarques com a eines territorials vàlides. Una tesi que també volen aplicar al País, amb la proposta de desaparició de les Diputacions i d'elaboració d'una Llei de Comarcalsització. En el fons, però, qui perd poder en la formació és el president provincial de València, càrrec que exerceix el regidor de l'Ajuntament del cap i casal Tàrsilo Piles i que a la llarga hauria pogut representar un contrapoder en el partit perquè és en la província de València on es concentra més del 80% de la militància. Piles manté una picabaralla amb el secretari general, Fermín Artagoitia, qui té el suport de Villalba.

D'altra banda, el congrés d'UV ha estat precedit per unes declaracions en què el líder del BNV, Pere Mayor, propugnava la necessitat d'arribar a acords entre les dues formacions en cas que UV deixara de donar suport al PP i abandonara posicions immobiliàries. En tot cas, Villalba ha deixat la porta oberta a les negociacions amb el BNV quan hagen passat les eleccions.

Salvador Giménez

Eduardo Zaplana ha planejat una campanya d'assetjament contra Unió Valenciana per arrabassar-li el vot típic del regionalisme, un vot que pot donar al PP l'ansidada majoria absoluta a les properes eleccions. El PP ha pensat a fixar la conselleria d'Agricultura i dirigent d'UV, Maria Àngels Ramón-Llin, i el conseller regionalista de Medi Ambient, José Manuel Castellà, perquè formen part de les properes llistes populars a la Generalitat.